

[Axel Kristensen.]

ladelse. Det var umuligt at overholde den gældende Bestemmelse, og jeg finder det meget uheldigt, at der er Lovbestemmelser, som man paa Forhaand ved ikke bliver overholdt. Det er en rimelig Hensyntagen over for de handlende og erhvervsdrivende, som ønsker at være lovlydige, at man paa dette Omraade skaber de Tilstande, denne Ændring tilsigter.

Der er ogsaa kommet en Bestemmelse om, at for saa vidt en Virksomhed foretager Rationalisering, skal den have Lov til at bruge de Bespareser, der derved opstaar, til at afskrive de Udgifter, den har haft ved Rationaliseringen. Det, at denne Bestemmelse er kommet ind, betyder ikke, at Priskontrolraadet ikke har været rimelig paa dette Punkt — det tør jeg ingenlunde sige —, men inden man rationaliserer en Virksomhed, ofrer man saa betydelige Beløb paa Forberedelserne, at man maa være sikker paa, at man har en Ret paa dette Omraade. Jeg tror derfor, det vil være fordelagtigt for at stimulere Rationaliseringen af Produktionslivet, at denne Bestemmelse er kommet ind.

Der er yderligere tilføjet en Bestemmelse om, at Priskontrolraadet kan foreskrive, at Varer skal være mærket med Vægt, Sammensætning og Fremstillings-tidspunkt. Oprindeligt var Bestemmelsen mere omfattende; nu staar der, at Grossist og Producent skal det kunne paabydes at gøre saadan. Vi har været noget betænkelige ved at indsætte dette i denne Lov, for vi synes i og for sig ikke, det hører hjemme her, men da vi selvfølgelig under ingen Omstændigheder vil acceptere, at Købere ikke skal vide, hvad det er de køber, har vi ikke paa dette Punkt villet være Principryttere, men vil alligevel henstille til den højtærede Handelsminister, at den Slags Spørgsmaal i videst muligt Omfang løses gennem den Lovgivning, hvor de hører hjemme i højere Grad, end de hører til i Prislovgivningen. Vi vil gerne paapege, at saaledes som denne Bestemmelse oprindeligt var udformet, kunde den misbruges væsentligt, hvorimod vi mener, at saadan som den nu er formet, kan den næppe medføre urimelige Krav fra Priskontrolraadets eller Prismyndighedernes Side.

De Retsregler, man har givet Erhvervs-livets Folk med Hensyn til at kræve Op-lysninger og til at følge Sagen for Anke-nævnet, lægger vi meget stor Vægt paa. Jeg tror ikke, at der er sket synderlige For-syndelser paa dette Omraade, men det Menneske, der faar sit Synspunkt under-

kendt, og som ikke har den fulde Adgang til at faa at vide, paa hvilket Grundlag det er sket, føler sig forurettet og vil hyppigt ikke kunne forstaa, hvorfor Afgørelsen gaar ham imod; af Hensyn til Styrkelsen af Rets-bevidstheden lægger vi meget stor Vægt paa de Ændringer, der her sker.

Med Hensyn til Raadets Sammensæt-ning mener vi, at Handelsministeren maa have det fulde Ansvar for denne Lovs Ad-ministration. Samtidig erkender vi, at det er praktisk umuligt for Ministeren at følge hele dette Arbejde; han maa altsaa overlade det til andre, der under hans Ansvar ud-fører det, og det er Priskontrolraadet dette overlades til. Men naar Ministeren skal have det fulde Ansvar, maa han ogsaa, saaledes som det nu staar i Loven, have den fulde Ret til at bestemme, hvem der skal sidde i Priskontrolraadet, og det maa enhver Mini-ster til enhver Tid have, fordi han skal bære Ansvaret for de paagældendes Afgørelser. Ud fra disse Synspunkter er det, vi i Be-tænkningen har sagt, at Ministeren bør være frit stillet med Hensyn til at sætte dem ind, han mener han er nødt til at have der, for at han tør tage Ansvaret for Lovens Admini-stration.

Der var i det oprindelige Forslag en Bestemmelse om, at man kunde gribe ind over for Virksomheder, om hvilke man mente, at de ikke udøvede deres Virksom-hed paa en tilstrækkelig hensigtsmæssig Maade. Der har været Diskussion om denne Bestemmelse, og jeg vil gerne for vort Ved-kommende sige, at vi helt erkender, der er et meget betydeligt Problem her. Der er ikke mindste Tvivl om, at en betydelig Mængde Arbejdskraft og Raamaterialer er trukket over paa Virksomheder, der produ-cerer langt dyrere og daarligere end nor-malt, og at adskillige Virksomheder ikke har kunnet opretholde deres normale Pro-duktion, fordi Arbejdskraften og Raastof-ferne er trukket væk derfra. Saaledes som Lovforslaget var udformet, gik Bestem-melsen ud paa, at man kun maatte indregne Udgifter, der havde været nødvendige til Varens Fremskaffelse, og ogsaa vi mente, at Priskontrolraadet maatte have nogen Myndighed til at gribe ind her. Men naar vi ikke ønskede denne Bestemmelse indsat, var det, fordi vi syntes, den var for vidtga-ende. Vi mente nemlig, at Priskontrolraadet i Virkeligheden ikke vilde være i Stand til og ikke vilde raade over tilstrækkelig Sag-kundskab til at bedømme, hvorvidt en Pro-duktion er iværksat paa en hensigtsmæssig Maade — det kan allerhøjest drage Sammen-ligninger —, og det vil sige, at vi vil ikke